

1 WYROK

2 WIMIENIU

2.1 RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

2.2.0.0.0.1 Dnia 7 maja 2020 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym - Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Małgorzata Ziółka

Sędziowie: SO Małgorzata Winkler – Galicka

SO Leszek Matuszewski

Protokolant: prot. sąd. Natalia Komorniczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Iluminaty Kaczmarek

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2020 roku

sprawy **M. W.**

oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zbiegu z art. 157 § 2 k.k. i art. 281 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 30 grudnia 2019 roku sygnatura akt II K 401/19

I. zmienia zaskarżony wyrok i z kwalifikacji przypisanego oskarżonemu przestępstwa eliminuje art. 157 § 2 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k., a z podstawy wymiaru kary art. 11 § 3 k.k.,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od obowiązku zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i od uiszczenia opłaty za II instancję.

/Małgorzata Winkler – Galicka/ /Małgorzata Ziółka/ /Leszek Matuszewski/

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 274/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 30 grudnia 2019 roku, sygnatura akt II K 401/19

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
XX		XXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXX
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
XX	XXXXXX	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXX	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
XXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
XXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XX

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEZ ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Obraza prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu, to jest art. 280§1 k.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W pierwszej kolejności Sąd Odwoławczy przypomina, iż zarzut obrazy prawa materialnego z części szczególnej Kodeksu karnego może być postawiony tylko wówczas, gdy skarżący akceptuje dokonane przez sąd meriti ustalenia faktyczne.</p> <p>Przypomnieć zatem należy, że sąd I instancji w pierwszej kolejności dokonuje ustaleń faktycznych sprawy w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, który w procesie analizy i oceny uzna za wiarygodny. Następnie zaś ustalony stan faktyczny, składający się z elementów strony przedmiotowej i podmiotowej, poddaje prawnemu – karnej analizie w aspekcie tego,</p>		

czy ustalone przez sąd zachowanie oskarżonego wyczerpuje, czy też nie znamiona określonego przepisu lub przepisów (przy kumulatywnej kwalifikacji prawnej). Zatem punktem wyjścia dla podjęcia rozważań, czy danemu oskarżonemu można przypisać sprawstwo i winę zarzucanego w akcie oskarżenia czynu, stanowi prawidłowo ustalony przez sąd rozstrzygający stan faktyczny konkretnej sprawy.

Z treści zarzutu apelacji obrońcy oskarżonego M. W. oraz jej uzasadnienia wynika, że skarżący nie kwestionuje poczynionych w niniejszej sprawie przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych. Zdaniem skarżącego, wadliwość zaskarżonego orzeczenia polega na tym, iż oskarżony M. W. został skazany za rozbój, pomimo iż Sąd I instancji ustalił, że po pobiciu pokrzywdzonego M. W. dokonał na jego szkodę kradzieży jedynie pojemnika z gazem pieprzowym, który był pusty i nic nie warty.

Przed odniesieniem się do apelacji obrońcy oskarżonego M. W., Sąd II instancji zauważa, iż Sąd Rejonowy w Wągrowcu, rozpoznając sprawę M. W., w znacznej części ustalił stan faktyczny niniejszej sprawy w sposób odpowiadający zasadzie wyrażonej w art. 2 § 2 k.p.k. Jednak nie wiadomo dlaczego i na jakiej podstawie Sąd I instancji doszedł do wniosku, że nie można ustalić czy oskarżony ten zabrał pieniądze na szkodę pokrzywdzonego, gdyż zdaniem tego Sądu istnieją wątpliwości, czy pokrzywdzony w trakcie dokonania na jego szkodę rozboju miał jeszcze przy sobie pieniądze. W konsekwencji, stosując art. 5 § 2 k.p.k., Sąd Rejonowy zmienił opis czynu przypisanego M. W.,

przyjmując, że pokrzywdzonemu zabrano jedynie gaz pieprzowy.

Sąd Okręgowy, w świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, nie podziela tego stanowiska Sądu Rejonowego. Jednak z uwagi na wniesienie w niniejszej sprawie apelacji jedynie na korzyść oskarżonego M. W., Sąd Okręgowy nie mógł skorygować w tym zakresie zaskarżonego wyroku.

Zatem Sąd Okręgowy musi odnieść się do podniesionego przez obrońcę oskarżonego zarzutu obrazy art. 280§1 k.k., uwzględniając stan faktyczny sprawy, ustalony przez Sąd Rejonowy w Wągrowcu i zaakceptowany przez obronę.

W myśl art. 280§ 1 k.k. popełnia przestępstwo rozboju ten kto kradnie, używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności.

Przemoc wobec osoby, o której mowa w art. 280 § 1 k.k., oznacza bezpośrednio, fizyczne oddziaływanie na człowieka, co bez wątplenia miało miejsce w niniejszej sprawie. M. W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. L., użył przemocy wobec pokrzywdzonego w postaci uderzeń i kopnięć w celu kradzieży na jego szkodę pieniędzy i gazu pieprzowego.

Rozbój, jako szczególna postać kradzieży może być popełniony tylko z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, gdzie celem sprawcy jest zamiar przywłaszczenia cudzej rzeczy.

M. W. i M. L. widzieli, będąc w mieszkaniu W., że pokrzywdzony S. N. ma w portfelu gotówkę, a także

pojemnik gazu pieprzowego. Kiedy S. N. odmówił finansowania zakupu kolejnej partii alkoholu i opuścił mieszkanie, M. W. i M. L. udali się za nim, aby go okraść i w tym celu pobili go i skopali.

Wśród znamion przestępstwa rozboju, jak i kradzieży, co ma znaczenie, gdyż w art. 280 § 1 k.k. użyto zwrotu „kradnie”, nie ma wymogu, aby sprawcy towarzyszyła chęć osiągnięcia zysku ze skradzionych rzeczy. Stąd twierdzenie obrońcy, jak i samego M. W., że gaz pieprzowy nie przedstawiał dla oskarżonego żadnej wartości jest bez znaczenia, bo ta rzecz miała jednak obiektywną wartość, czego oskarżony był świadomy. Podkreślić należy, że poprzez zabór rzeczy sprawca dąży do uczynienia ich własnymi, to jest postąpienia z nimi, jak z rzeczą własną. Kradzieżą, a jeśli spełnione zostaną wymogi dotyczące znamienia przemocy - rozbojem z art. 280 § 1 k.k., będzie także zachowanie, polegające na tym, że sprawca zabraną rzecz następnie zniszczy lub porzuci ją. W ten sposób manifestuje potraktowanie tej rzeczy jak własnej.

Reasumując, zasadnie Sąd I instancji zastosował do ustalonego przez siebie stanu faktycznego niniejszej sprawy kwalifikację z art. 280 § 1 k.k. Natomiast apelacja obrońcy oskarżonego M. W. stanowi li tylko, nie zasługującą na uwzględnienie, polemikę z prawidłowo dokonaną przez Sąd Rejonowy subsumpcją ustalonego stanu faktycznego pod właściwy przepis części szczególnej kodeksu karnego.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do

zmiany kwalifikacji przypisanego oskarżonemu M. W. przestępstwa rozboju z art. 280 § 1 k.k. i wyeliminował jedynie z kwalifikacji art. 157 § 2 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k., a z podstawy wymiaru kary art. 11 § 3 k.k., gdyż nie ustalono, który ze sprawców rozboju spowodował obrażenia ciała odniesione przez pokrzywdzonego.

Pomimo powyższej korekty zaskarżonego wyroku, Sąd Okręgowy nie znalazł okoliczności uzasadniających ingerencje w orzeczone wobec M. W. wymiar kary. Bacząc na ustawowe zagrożenie uznać należy, że kara została ukształtowana w sposób prawidłowy, co sprawia, że choć może surowa, to jednak nie może razić swoją surowością w rozumieniu art. 438 punkt 4 k.p.k. Sąd orzekający, właściwie zastosował dyrektywy wymiaru kary ujęte w przepisie art. 53 k.k. i trafnie uzasadnił ich zastosowanie. Ukształtowany przez Sąd I instancji rodzaj i wymiar kary, stanowiąc będzie dla oskarżonego dolegliwość proporcjonalną do stopnia jego zawinienia i okoliczności sprawy, uwzględniającą w należyтым stopniu stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa i stanowiąc będzie dla niego poważną, aczkolwiek nie nadmierną dolegliwość, w należyтым stopniu uwzględniającą dyrektywy wskazane w ustawie w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej.

Wniosek

Wniosek o zmianę bądź uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie

zasadny

częściowo zasadny

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
0.0.12 kwalifikacji przypisanego oskarżonemu M. W. przestępstwa wyeliminowano art. 157 §2 k.k. w związku z art. 11 §2 k.k., a z podstawy wymiaru kary art. 11 §3 k.k., w pozostałym zakresie utrzymując zaskarżony wyrok w mocy	
Zwięźle o powodach zmiany	
Ponieważ nie ustalono, który ze sprawców rozboju spowodował obrażenia ciała pokrzywdzonego, należało z kwalifikacji przypisanego oskarżonemu M. W. przestępstwa wyeliminowano art. 157 §2 k.k. w związku z art. 11 §2 k.k., a z podstawy wymiaru kary art. 11 §3 k.k.	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	XXX # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
XXX	XXX
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
XXX	XXX
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.

